

РЕШЕНИЕ

№ 754

гр. Бургас, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, І І НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря **МИЛИЦА Т. Д.**
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно наказателно дело № 20232120202323 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на **А. Д. Д.**, ЕГН *****, чрез адв. **М.....М.....** от БАК, срещу Наказателно постановление № 692840-F691872/21.02.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП - Бургас, с което за нарушение по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС и на основание чл. 181 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. **М.....М.....** от БАК, който поддържа жалбата и прави искане за отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от юк. **С.....**, която оспорва жалбата.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу годен за съдебен контрол по реда на ЗАНН акт и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество и основателна.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка на обжалваното НП, съгласно изискванията на чл. 314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.01.2023 г. св. **С. П....** - инспектор в ТД на НАП - Бургас, съставила на жалбоподателя **А. Д. Д.**, ЕГН *****, акт за установяване на административно нарушение за това, че като регистрирано лице по ЗДДС от 2007 г. и имащ задължение да

подава информация от отчетните регистри към справка-декларация, включително на технически носител, не е подало такава информация за данъчния период за месец 10.2022 г., в срок до 14-число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася, а именно до 14.11.2022 г. Актосъставителят е приел, че с това си поведение А. Д. Д. е нарушил разпоредбата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, вр. чл. 181 от ЗДДС, и с наказателно постановление от 21.02.2023 г. АНО е наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 500 лв.

От представената по делото справка за актуално състояние се установява, че жалбоподателят А. Д. Д. е бил регистриран като едноличен търговец с търговско наименование (фирма) - „А..... - А. Д.“ с ЕИК, а на 08.11.2022 г. е бил заличен от търговския регистър.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните **правни изводи**:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщената към материалите по делото заповед (л. 17 - 19). Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а НП е издадено в шестмесечния срок.

Въпреки това, съдът счита, че са налице основания за отмяна на наказателното постановление, поради следните причини.

При съставянето на акта и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на производствените правила, довели до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Нормите на чл. 42, т. 4 и т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН въвеждат задължения за актосъставителя и наказващия орган да опишат в АУАН и НП нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както и да посочат разпоредбите, които са били нарушени. Спазването на тези норми цели гарантиране на правото на защита на наказаното лице, като деянието следва да бъде описано по такъв начин, че за него да става ясно извършването на какво нарушение му се вменява. В конкретния случай, в процесното НП и в съставения АУАН въобще не се споменава за едноличния търговец, като жалбоподателят е описан само с ЕГН и въобще не е посочен ЕИК/БУЛСТАТ на ЕТ, за да се приеме, че е налице някаква техническа грешка. Видно от съдържанието на наказателното постановление, в същото се сочи единствено, че А. Д. Д. с ЕГН *****, като регистрирано по ЗДДС лице, не е изпълнил задължението си да подаде в срок информация от отчетните регистри към справка -декларация за данъчен период 10.2022 г. в ТД на НАП - Бургас, без да се сочат обстоятелствата, при които е било извършено нарушението. По делото не са ангажирани никакви доказателства, че физическото лице А. Д. Д. с ЕГН ***** е регистрирано по ЗДДС лице. Липсата на каквото и да е посочване на ЕТ в НП и АУАН, а тъкмо обратното – индивидуализиране на

физическото лице А. Д. Д. с ЕГН, за настоящия състав означава, че изначално наказващия орган е визирал физическото лице А. Д. Д. като субект на задължението по чл.125, ал.5 ЗДДС, а оттам и на административнонаказателната отговорност по чл.181 ЗДДС. Няма спор че от 08.11.2022 г. едноличният търговец на жалбоподателя е заличен от Търговския регистър, поради което и не става ясно защо НП е издадено срещу физическото лице. В този случай не е имало никаква пречка АНО да наложи санкцията на действителния нарушител ЕТ, независимо от неговото заличаване, към последващ момент, от търговския регистър, а последващото изпълнение по установените задължения на заличения ЕТ, да се насочи към физическото лице, което е било собственик и представляващ предприятието на този ЕТ (Решение № 182 от 23.02.2009 г. на АдмС - Стара Загора по к. н. а. д. № 167/2008 г.).

Съгласно чл. 94 от ЗДДС, налице е специален регистър с вписването в който лицата получават идентификационен номер за целите на ДДС, пред който е поставен знакът "BG". В този смисъл, ако се касае за регистрирано физическо лице, което не е търговец, същото би следвало да бъде идентифицирано като такова с ИН и ЕГН. ЗДДС разграничава регистрацията и идентифицирането на регистрираните лица, в качеството им само на физическо лице и в качеството им на физическо лице – едноличен търговец. Съгласно разпоредбата параграф 1, ал. 4 от ДР на ППЗДДС, когато физическо лице получи при регистрацията си идентификационен номер за целите на ДДС в качеството си на едноличен търговец и впоследствие се заличи от търговския регистър, ако за него са налице основанията за регистрация по закона, идентификационният му номер за целите на ДДС е номерът по ал. 1, т. 1, буква "в", пред който е поставен знакът "BG", когато лицето не е вписано в регистър БУЛСТАТ, а когато лицето е вписано в регистър БУЛСТАТ, идентификационният му номер за целите на ДДС е единният идентификационен код по БУЛСТАТ, пред който е поставен знакът "BG". В този смисъл, съдът счита, че при заличаване на едноличния търговец, качеството на регистрирано по ЗДДС лице не преминава автоматично върху физическото лице. След заличаването на едноличния търговец, физическото лице не остава автоматично субект на създадените преди това правоотношения. В подкрепа на това е и разпоредбата на чл.181 от ЗДДС, която също разграничава регистрирани физически лица, които не са търговци, от регистрирани лица-еднолични търговци и юридически лица, като визира и различна санкция за неизпълнение на задълженията по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС - „глоба” за регистрирани физически лица, които не са търговци и „имуществена санкция” за еднолични търговци.

Предвид гореизложеното съдът намира, че обжалваното постановление е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила. АНО неправилно е ангажирал отговорността на физическото лице А. Д. Д., без да е установено по безспорен начин, че той е извършил деянието. Атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно следва да се отмени.

С оглед изхода на спора, разноските следва да бъдат присъдени в полза на жалбоподателя. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по

дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 400 лв. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, съгласно който договореното възнаграждение за процесуално представителство е 400 лв. Предвид на това, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноските в размер на 400 лв., които да се заплатят от ТД на НАП - Бургас.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 692840-F691872/21.02.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП - Бургас, с което за нарушение по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС и на основание чл. 181 от ЗДДС, на жалбоподателя А. Д. Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите - гр. София да заплати на жалбоподателя А. Д. Д., ЕГН *****, съдебно-деловодните разноски за адвокатско възнаграждение в размер на **400 лв.**

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____